

زنگ خطر غیراقتصادی شدن تولید پسته در کشور

دغدغه جدی باغداران پسته‌کار از قیمت جاری محصول در بازار

با عملکرد متوسط صفر می‌باشد. البته هزینه‌های تولید در نظرگرفته شده صرفاً هزینه جاری سالیانه می‌باشد که اگر هزینه سرمایه‌گذاری مربوط به سال‌های قبل از ثمردهی پسته محاسبه شود، هزینه تولید خیلی بیشتر از این مقدار خواهد شد. هزینه تولید آچه به عنوان آستانه تولید اقتصادی به بنابراین آچه که برای ۵۰۰ کیلوگرم در هکتار محاسبه شده صرفاً میزان ۱۰۰۰ کیلوگرم در هکتار محصول است. بنابراین برای هر گونه سرمایه‌گذاری جدید بیشتر باغ‌های قدیمی است. طبیعی است آستانه تولید اقتصادی برای بر اساس برآوردهای انجام شده، به میزان تقریبی ۱۰۰۰ کیلوگرم در هکتار محدود است. بنابراین برای توجه داشته باشند که صرفاً اگر پیتانسیل تولید متوسط هر ساله پسته در آن منطقه بیشتر از ۱۰۰۰ کیلوگرم در هکتار پسته خشک باشد، نسبت به تولید پسته اقدام نمایند، در غیر این صورت سرمایه‌گذاری توجیه اقتصادی در بلندمدت ندارد. تحقیقات اقتصادی در سال‌های اخیر در واحد

در بازار داخلی، هزینه بازاریابی و سود واسطه‌های بازار است که گاهی ممکن است تا دو برابر قیمت عمده فروشی در بازار داخلی هم برسد. قیمت پسته تنیز تابع قیمت پسته خشک در بازار عمده فروشی، عرضه و تقاضای پسته تر در بازار داخلی، هزینه‌های بازاریابی و سود واسطه‌ها است. در سال جاری باغداران از قیمت پسته پیشنهادی خردیاران به شدت ناراضی هستند، چون قیمت فعلی پسته از قیمت متوسط دو سال گذشته کمتر است، درحالی که هزینه تولید پسته طی دو سال اخیر تقریباً دو برابر شده است. همان‌طور که گفته‌یم قیمت پسته در بازار عمده فروشی تابع قیمت جهانی و نرخ تبدیل ارز حاصل از صادرات به ریال است. طی سال‌های اخیر قیمت جهانی پسته روند ثابت و گاهی نزولی را دنبال کرده است که دلیل آن روند فزاینده تولید و عرضه پسته در بازار جهانی و تورم پایین در بازارهای جهانی محصول است. پیمان‌سپاری ارزی هم سبب شده است تا نرخ تبدیل ارز صادراتی همواره تحت کنترل و در سطحی پایین‌تر از نرخ ارز بازار آزاد قرار گیرد. هزینه فراینده تولید پسته نیز تحت تأثیر تورم بالای اقتصاد ایران و تغییر شرایط اقلیمی و آبی و خاکی می‌باشد که در سال‌های اخیر این تغییرات نسبتاً شدید بوده و باغ داران را متحمل هزینه‌های بیشتری برای مقابله با آن نموده است. بر اساس آمارهای منتشر شده توسط وزارت جهاد کشاورزی و انجمن پسته ایران، میانگین تولید در هکتار در کشور در سال‌های اخیر به حدود ۵۰۰ کیلوگرم رسیده است. میانگین هزینه تولید در هکتار با مدیریت معمولی برای دستیابی به عملکرد متوسط ۵۰۰ کیلوگرمی، حدود ۲۰۰ میلیون تومان در هکتار در سال است. با درنظر گرفتن قیمت فروش متوسط هر کیلوگرم پسته حدود ۴۰۰ هزار تومان، سود خالص تولید پسته

دکتر رضا صداقت^۱

عضو هیئت‌علمی اقتصادی پژوهشکده پسته کشور

این روزها فصل بداشت طلای سبز در ایران آغاز شده است. به طور معمول، باغداران پسته‌کار پسته خود را به دو شکل پسته تر (کال و یا رسیده) و یا پسته خشک به بازار مصرف عرضه می‌کنند. به دلیل فقدان شبکه رسمی توزیع پسته، اطلاعات دقیقی از سهم عرضه پسته تر در بازار وجود ندارد، ولی آچه مسلم است، سهم آن نسبت به عرضه پسته خشک خیلی کمتر می‌باشد. معمولاً باغ داران پسته کار خرده مالک و بیشتر در استان‌های تازه پسته کاری شده، پسته خود را به صورت تر عرضه می‌کنند. از جمله علل اصلی عرضه پسته تر را می‌توان، نبودن امکانات فرآوری و انبارداری مناسب، بی‌دردسر بودن فروش پسته تر و نیاز مالی و فوری باغداران خرده مالک به پول پسته فروخته شده برای پرداخت بدھی‌های سال زراعی گذشته و یا تأمین منابع مالی برای مدیریت باغ در سال زراعی پیش رو داشت و البته در هر منطقه دلایل مختلف دیگری هم می‌تواند باشد که وین آنچاست؛ برای مثال در برخی مناطق متأسفانه ناامنی و دزدی‌ده شدن محصول در باغ به عنوان یک دغدغه مهم تبدیل شده و باغ داران تشویق می‌شوند تا محصول خود را هر چه زودتر و حتی به صورت کال (رسیده) براحتی نموده و عرضه کنند. در کشور ما قیمت پسته چه به صورت تر و یا خشک در بازار آزاد تعیین می‌شود و متولی خاصی برای تعیین قیمت ندارد. قیمت پسته خشک در بازار عده فروشی داخلی، تابع عرضه و تقاضای داخلی و جهانی و قیمت جهانی پسته و نیز نرخ تبدیل ارز خارجی به ریال می‌باشد. قیمت پسته خشک در بازار خرده فروشی داخلی تابع قیمت پسته عده فروشی، عرضه و تقاضا

کشاورزی برای تکمیل زنجیره ارزش محصول پسته، گسترش بازار با تأکید بر توسعه بازار داخلی و تنوع بخشی به محصولات جانبی و تکمیلی پسته. برنامه‌ریزی و ساماندهی به شبکه توزیع پسته و کاهش دلایی به روش سنتی و افزایش فروش مستقیم از تولیدکننده به مصرفکننده نهایی در بازار داخلی با واسطه‌گری تعداد محدود شرکت‌های بازاریابی دارای اعتبار و صلاحیت، نیز بایستی در دستور کار قرار گیرد.

در راستای تکمیل زنجیره ارزش و توسعه بازار داخلی و صادراتی می‌توان از ظرفیت بالقوه و بلاستفاده کشاورزی قراردادی استفاده نمود که لازم است تا متولیان بخش کشاورزی با استفاده از تجربه ارزنده جهانی برای توسعه کشاورزی قراردادی برنامه‌ریزی علمی و کارشناسی نمایند، ۵- نظارت جدی بر بازار نهاده‌های کشاورزی بویژه کودها و سموم کشاورزی به گونه‌ای که کیفیت این نهاده‌ها برای باغ داران تضمین گردد.

۶- نظارت مداوم بر فرایند توزیع اعتبارات کشاورزی به گونه‌ای که وام‌های کشاورزی عالانه و با انداخته هزینه پنهان بین مقاضیان توزیع گردد و نظارت تا مرحله آخر که مصرف وام دریافتی در بخش کشاورزی است نیز ادامه یابد تا فوار اعتبارات از بخش کشاورزی به حداقل مقدار ممکن برسد و سبب ببود بهره‌وری تولید پسته گردد.

مجموعه اقدامات گفته شده اگر به خوبی مدیریت شوند، می‌توانند در میان مدت و بلندمدت مشکل غیراقتصادی شدن تولید را رفع کرده و دغدغه تولیدکنندگان و صادرکنندگان پسته را مرتفع سازند و پسته ایران همچنان تا سال‌ها در بازار جهانی بتواند در جایگاه شایسته خود بماند و منشأ درآمد، اشتغال و ارزآوری برای اقتصاد کشور باشد.

البته شایان ذکر است که مشکل کمبود کمی و کیفی منابع پایه از جمله آب و خاک کشاورزی و تغییرات شدید اقلیمی، همچنان در صدر مشکلات تولیدکنندگان پسته در اغلب مناطق پسته‌کاری کشور می‌باشد و تأثیر آن بر تولید اقتصادی و بقای بلندمدت صنعت پسته کشور غیرقابل انکار است که بایستی به طور جداگانه و کاملاً علمی و کارشناسی، موضوعات مربوط به آن تحلیل و برای رفع چالش‌های مربوطه برنامه‌ریزی و اقدام لازم صورت پذیرد. ◆◆◆

۵- بر اساس تحقیقات انجام شده، بازدهی سالیانه سرمایه‌گذاری در تولید پسته کمتر از ۲۰ درصد است و با توجه به سود بالای ۲۰ درصدی اغلب تسهیلات بانکی در دسترس، باغ داران بایستی سعی کنند تا هزینه‌های مدیریتی باغ را از محل درآمد سالیانه و یا ۳ ساله باغ خود، در قالب بودجه تهیه شده تأمین نمایند و از دریافت تسهیلات بانکی با سود بالای ۲۰ درصد برای تأمین هزینه‌های مدیریتی باغ اجتناب نمایند.

دولت و بویژه وزارت جهاد کشاورزی هم وظایفی به عهده دارد تا به باغ داران برای برونو رفت از این وضعیت نامساعد کمک کند. از جمله اقداماتی که بایستی توسط دولت و دستگاه‌های متولی پسته صورت پذیرد عبارتند از:

۱- تلاش برای کنترل تورم در سطح ملی و کاهش هزینه تولید پسته و سایر محصولات تولیدی بخش کشاورزی،

۲- برنامه‌ریزی برای تدوین پسته حمایت مالی از تولیدکنندگان پسته بویژه کشاورزان خرد مالک و فقیر که می‌تواند شامل یارانه بیشتر به ا نوع نهاده‌های تولید، یارانه به بیمه جامع پسته، یارانه به وام‌های کشاورزی و سایر انواع حمایتها که بتواند هزینه تمام شده پسته را کاهش دهد،

۳- حمایت از صادرات پسته به عنوان مهم‌ترین ضرورت فوری فعلی، حذف پیمان سپاری ارزی و امکان برگشت کامل ارز حاصل از صادرات پسته و تبدیل آن در بازار با نرخ بازار آزاد و همچنین حذف انحصار در واردات و اجازه دادن به صادرکنندگان که بتواند در مقابل صادرات، کالاهای موردنیاز کشور را وارد کنند،

۴- برنامه‌ریزی دولت و دستگاه‌های متولی بخش

اقتصادی پژوهشکده پسته نشان داد که قریب ۷۰ درصد باغ داران پسته کار در استان کرمان که اغلب خرده مالک و دارای شرایط نامساعد از نظر منابع پایه آب و خاک هستند و در مجموع حدود ۳۰ درصد از سطح زیر کشت پسته را دارند؛ یعنی در هكتار کمتر از میانگین یعنی کمتر از ۵۰ کیلوگرم عملکرد دارند. بنابراین در آستانه تولید غیراقتصادی بوده و با به طور کامل غیراقتصادی هستند. دلیل بقای تولید توسط این گروه از باغ داران عبارتند از: نخست امید به آینده بهتر. دوم از آنجا که حداقل ۳۰ درصد هزینه جاری تولید سهم نیروی کارگری است و معمولاً کشاورزان خرد مالک خودشان کار می‌کنند، لذا دستمزد نیروی کار عملاً نصیب خودشان می‌گردد.

ادامه روند و سیاست‌های گذشته، سبب خواهد شد تا تولید پسته در بیشتر مناطق پسته کاری استان کرمان و به طریق مشابه سایر مناطق پسته کاری کشور غیراقتصادی شود. برای رهایی از این شرایط نامساعد و رفع دغدغه تولیدکنندگان پسته، بایستی اقداماتی توسط خود باغ داران و یا دولت صورت پذیرد. از جمله اقدامات مهم که بایستی تلاش داران پسته کار دنبال کنند عبارتند از:

۱- تلاش برای استفاده از علم، تحقیقات و فناوری‌های جدید و افزایش عملکرد در هکتار از طریق اعمال مدیریت علمی،

۲- باغ داران بایستی تلاش کنند تا مدیریت اقتصادی تولید و استفاده اقتصادی از نهاده‌های کشاورزی را جدی بگیرند و هزینه‌های خود را بهتر مدیریت کنند و سعی کنند عالمانه و اقتصادی هزینه کنند و از صرف هر گونه هزینه، بدون اطمینان از کسب منافع بیشتر پرهیز نمایند،

۳- ثالثاً باغ داران بایستی سطح زیر کشت خود را مناسب با مقدار آب کشاورزی در دسترس تنظیم نمایند تا هم در هزینه‌های مدیریت باغ صرف‌جویی شود و هم بهره‌وری خود را ارتقا بخشنده،

۴- باغ داران بایستی، مدیریت مالی با اولویت کاهش هزینه تولید داشته باشند و انصباط مالی را رعایت نمایند. برای این منظور استفاده از دفاتر حسابداری ساده باغ و تهیه و اجرای بودجه کوئامدات سالیانه و میان مدت ۳ ساله توصیه می‌گردد،

